

DECIZIA nr. 106/18.02.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
X
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Sectorului 2 a Finantelor Publice cu adresa nr. X, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X, cu privire la contestatia formulata de catre X, CUI - X, cu domiciliul fiscal in X.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti sub nr. X, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X, emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. X si comunicate sub semnatura la data de X prin care s-au stabilit urmatoarele:

- X lei = TVA stabilita suplimentar de plata;
- X lei = dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA;
- X lei = penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de catre X

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, X considera ca organele de inspectie fiscala au stabilit eronat taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei pentru trimestrul X si de X lei pentru trimestrul X, intrucat la data la care a luat nastere taxa pe valoarea adaugata colectata, trim. X respectiv trim. X, societatea inregistra taxa pe valoarea adaugata de recuperat (conform raportului de inspectie fiscala incheiat la data de X) in valoare de X lei in trim. X respectiv X lei in anul X, TVA pentru care, la acea vreme dreptul de deducere nu era prescris, iar calculul majorarilor de intarziere si penalitatilor de intarziere nu are justificare.

In concluzie, X solicita desfiintarea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. X din data de X.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, Administratia sector 2 a Finantelor Publice a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X emisa pentru X, prin care s-au stabilit urmatoarele obligatii de plata:

- X lei = TVA stabilita suplimentar de plata;
- X lei = dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA;
- X lei = penalitati de intarziere aferente TVA.

Organele de inspectie fiscala precizeaza urmatoarele:

- perioada supusa inspectiei fiscale a fost X – X;
- perioada fiscala de raportare a taxei pe valoarea adaugata este trimestrul in toata perioada verificata, respectiv X - X;
- prin decontul de TVA inregistrat la organul fiscal teritorial sub nr. X, X a solicitat rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata de X lei;
- in perioada X - X, X a inregistrat in evidenta contabila operatiuni impozabile in Romania dupa cum urmeaza:
  - taxabile cu cota standard de 19 % pentru un numar de X facturi emise catre X aferente trimestrului X, reprezentand “contravaloare servicii de transport” pentru venituri in suma de X lei si TVA colectata in suma de X lei;
  - taxabile cu cota standard de 24 % reprezentand vanzarea unui autovehicul catre persoana fizica X cu factura nr. X aferenta trimestrului X pentru venituri in suma de X lei si TVA colectata in suma de X lei;
  - conform precizarilor administratorului societatii, dupa data de X, X nu a mai desfasurat activitate de transport;
  - conform balantei de verificare incheiata la data de X, societatea inregistreza sold al contului 4424 “Taxa pe valoarea adaugata de recuperat” in suma de X 046 lei;
- situatia taxei pe valoarea adaugata conform deconturi TVA:
  - sold TVA de recuperat la X = X lei;
  - taxa pe valoarea adaugata colectata = X lei;
  - taxa pe valoarea adaugata dedusa = X lei;
  - taxa pe valoarea adaugata de recuperat conform decont la X = X lei.
- situatia taxei pe valoarea adaugata conform inspectiei fiscale:
  - sold TVA la X pentru care s-a prescis dreptul de restituire = X lei;
  - taxa pe valoarea adaugata de dedus = X lei;
  - taxa pe valoarea adaugata colectata = X lei;
  - taxa pe valoarea adaugata de plata = X lei;
  - taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare = X lei;
- urmare inspectiei fiscale, s-a majorat baza de impozitare cu suma de X lei, cu TVA aferenta de X lei astfel:
  - X lei preluarea soldului TVA de rambursat la X pentru care dreptul de solicitare a fost prescis;
  - X lei reprezentand TVA neacceptata la deducere inscrisa in deconturile de TVA aferenta perioadei X - X pentru care contribuabilul nu a prezentat documente justificative din care sa reiasa ca achizitiile inregistrate sunt aferente operatiunilor sale taxabile si are urmatoarea structura:
    - X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de mobilier, respectiv canapele, scaune, taburet etc.;
    - X lei, taxa pe valoarea adaugata dedusa in cota de 100% aferenta achizitiilor de piese auto, reparatii, combustibil auto pentru cele doua autovehicule ale societatii;
    - X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de prestari servicii, respectiv reparatii geamuri, servicii izolare termica, executie instalatie gaze, servicii cazare;
    - X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de materiale de constructii si alte materiale (robineti, troler, pantofi, trafalet, set baie, vopsea, oglinda auto etc.);
    - X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de obiecte de inventar (doua televizoare, un laptop, sistem home cinema, DVD player, telefon etc.).

III. Luand in considerare constatările organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de catre contestatara, documentele exixtente la dosarul cauzei precum si

actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatara si de organele de inspectie fiscala se retin urmatoarele:

3.1 Cu privire la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar la plata in suma de X lei.

Cauza supusa solutionarii este daca, contestatarul datorează taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de X lei în condițiile în care argumentele și documentele depuse de societate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, soldul TVA de recuperat la X conform decontului de TVA era de X lei.

Perioada fiscala de raportare a taxei pe valoarea adaugata este trimestrul in toata perioada verificata, respectiv X - X.

In cursul trimestrului X, X a emis catre societatea X un numar de Xfacturi taxabile cu cota standard de 19 %, reprezentand "contravaloare servicii de transport" pentru venituri in suma de X lei si TVA colectata in suma de X lei.

Organele de inspectie fiscala au respins la rambursare suma de X lei reprezentand soldul TVA de rambursat la X pentru care dreptul de solicitare a fost prescrist si a determinat taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar la plata in suma de X lei aferenta serviciilor de transport efectuate in cursul trimestrului X catre societatea X.

Contestatarul considera ca organele de inspectie fiscala au stabilit eronat taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei pentru trimestrul X, intrucat la data la care a luat nastere taxa pe valoarea adaugata colectata, respectiv trim. X, societatea inregistra taxa pe valoarea adaugata de recuperat in valoare de X lei, conform raportului de inspectie fiscala incheiat la data de X.

In drept, cu privire la prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea, potrivit art.135 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire."

Față de dispozițiile legale menționate anterior se reține că, în ceea ce privește prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea creanțelor bugetare, începând cu anul 2004, termenul de prescripție curge în funcție de momentul în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.

In ceea ce priveste obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul de de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale, prevederile art. 91 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările si completările ulterioare, stipulează:

"(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.", iar potrivit art. 23 din același act normativ:

"(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată"

În ceea ce privește determinarea taxei pe valoarea adăugată de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, regularizarea și rambursarea taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, sunt aplicabile prevederile stipulate în Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevederi similare de la data intrării în vigoare și până în prezent.

Astfel, la data depunerii decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, potrivit art.147³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

(1) *În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform [art. 153](#), care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare **sumă negativă a taxei**.*

(2) *După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la [art. 156²](#).*

(3) *Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, și a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.*

(4) **Taxa de plată cumulată** se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la [art. 156²](#), din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, și a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(5) Prin **decontul de taxă** prevăzut la [art. 156²](#), persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) și (4), care reprezintă regularizările de taxă, și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(6) *Persoanele impozabile, înregistrate conform [art. 153](#), pot solicita **rambursarea soldului sumei negative a taxei** din perioada fiscală de raportare, **prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare**, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.*

(9) *Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.”*

Potrivit acestor prevederi legale, după determinarea taxei pe valoarea adăugată de plată sau a sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prin decontul de taxă. Astfel, suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, și a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului, iar taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor

neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, și a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului.

În situația în care, într-o perioadă fiscală, taxa deductibilă aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit sumă negativă a taxei din perioada fiscală de raportare, care se poate raporta în decontul perioadei fiscale următoare sau care poate fi solicitată la rambursare de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, caz în care nu se mai raportează în perioada fiscală următoare.

Totodată, conform prevederilor legale, regularizarea taxei pe valoarea adăugată și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei se face prin decontul de taxa, pe baza diferențelor determinate dintre sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată de plată cumulată și suma negativă a taxei pe valoarea adăugată cumulată.

Cu alte cuvinte, dacă, într-o perioadă fiscală de raportare, rezultă suma negativă de taxa pe valoarea adăugată, pentru care nu se solicită rambursarea prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă, aceasta se va raporta în decontul aferent perioadei fiscale următoare, situație în care, în conformitate cu regulile privind regimul taxei pe valoarea adăugată poate face obiectul unei autocompensări prin decont, respectiv autocompensări cu taxa pe valoarea adăugată de plată din perioada/ perioadele fiscale de raportare următoare sau se poate cumula cu suma negativă a taxei din perioada/perioadele fiscale de raportare următoare, rezultând astfel, după caz, un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare sau un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

Cu privire la întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, art. 92 Cod procedura fiscală prevede:

„(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune (...)”

Art. 2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de Procedura Fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare - Raportul Codului de procedura fiscală cu alte acte normative:

„(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.”

Din coroborarea prevederilor legale citate, se reține că dreptul contribuabilului – persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA - de a solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei ia naștere la data depunerii decontului de TVA din perioada fiscală de raportare și se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

Din documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele:

- prin decontul de TVA înregistrat la organul fiscal teritorial sub nr. X, X a solicitat rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată de X lei;
- din suma de X lei reprezentând TVA solicitată la rambursare suma de X lei provine din TVA existentă în sold la X;
- perioada fiscală de raportare a taxei pe valoarea adăugată este trimestrul în toată perioada verificată, respectiv X - X;
- termenul de prescripție a dreptului de a solicita la rambursare TVA înregistrată la X se prescrie la X (dreptul de a cere restituirea/rambursarea începe să curgă X și se împlineste la X.

Societatea avea posibilitatea ca in perioada X – X sa solicite rambursarea TVA, perioada in care aceasta nu face dovada vreunui demers in acest sens.

Concluzionand, la data de X, cand a fost intregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X decontul de TVA, dreptul societatii de a solicita suma de X lei reprezentand TVA de rambursat era prescris inca de la data de X.

Conform prevederilor mentionate mai sus, se reține că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale ia naștere în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza și se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat naștere acest drept.

De asemenea din documentele existente la dosarul cauzei se mai retin urmatoarele:

- in trimestrul X, X a inregistrat in evidenta contabila operatiuni taxabile cu cota standard de 19 % pentru un numar de X facturi emise catre X, reprezentand “contravaloare servicii de transport” pentru venituri in suma de X lei si TVA colectata in suma de X lei;

- in raspunsul dat la solicitarea de informatii nr. X, anexa 2 la Raportul de inspectie fiscala, administratorul societatii prezinta activitatea societatii astfel:

“In perioada X - X societatea comerciala X si-a desfasurat activitatea numai in domeniul transporturi terestre (CAEN 602) si anume transporturi rutiere de marfuri (CAEN 6024). Clientul societatii in perioada mentionata: X, CUI RO X, J/X. Activitatea s-a derulat in perioada X – X, cu auto X, achizitionat cf. X de la X, pe care am vandut-oconform contractului anexat, cu X, lui X. Mentionez ca dupa X societatea mentionata nu a mai desfasurat activitate de transport”;

- perioada fiscala de raportare a taxei pe valoarea adaugata este trimestrul in toata perioada verificata, respectiv X - X;

- termenul de a stabili obligatii fiscale inregistrate la X se prescrie la X (dreptul de a stabili obligații fiscale incepe sa curga X si se implineste la X.)

Concluzionand, la data de X, data la care a fost comunicata sub semnatura decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X prin care a fost stabilita suma de X lei reprezentand TVA stabilita suplimentar, organul fiscal avea dreptul de a stabili obligații fiscale, pana la data de X.

Mentiunea societatii ca organele de inspectie fiscala au stabilit eronat taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei pentru trimestrul X, intrucat la data la care a luat nastere taxa pe valoarea adaugata colectata, respectiv trim. X, societatea inregistra taxa pe valoarea adaugata de recuperat in valoare de X lei, conform raportului de inspectie fiscala incheiat la data de X, nu este justificata intrucat la data de X, cand a fost intregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X decontul de TVA, dreptul societatii de a solicita suma de X lei reprezentand TVA de rambursat era prescris inca de la data de X, astfel ca organele de inspectie fiscala au stabilit corect taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei pentru trimestrul X.

Prin urmare, se retine ca în mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar în suma de **X lei** aferenta serviciilor de transport efectuate in trimestrul X de X, motiv pentru care, se va respinge ca neîntemeiata contestatia formulata de X împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice în baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, pentru suma de **X lei** reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata.

3.2 Cu privire la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar la plata in suma de X lei.

Cauza supusa solutionarii este daca, contestatarul datorează taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de X lei în condițiile în care argumentele și documentele depuse de societate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, din verificarea efectuata de organele de inspectie fiscala ale Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice a rezultat ca in perioada X - X, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata, in suma de X lei, aferenta achizitiei unor bunuri si servicii pentru care contribuabilul nu a prezentat documente justificative din care sa reiasa ca achizitiile inregistrate sunt aferente operatiunilor sale taxabile si are urmatoarea structura:

- X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de mobilier, respectiv canapele, scaune, taburet etc.;
- X lei, taxa pe valoarea adaugata dedusa in cota de 100% aferenta achizitiilor de piese auto, reparatii, combustibil auto pentru cele doua autovehicule ale societatii;
- X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de prestari servicii, respectiv reparatii geamuri, servicii izolare termica, executie instalatie gaze, servicii cazare;
- X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de materiale de constructii si alte materiale (robineti, troler, pantofi, trafalet, set baie, vopsea, oglinda auto etc.);
- X lei, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de obiecte de inventar (doua televizoare, un laptop, sistem home cinema, DVD player, telefon etc.).

Perioada fiscala de raportare a taxei pe valoarea adaugata este trimestrul in toata perioada verificata, respectiv X - X.

In raspunsul dat la solicitarea de informatii nr. X, anexa X la Raportul de inspectie fiscala, administratorul societatii prezinta activitatea societatii astfel:

“In perioada X - X societatea comerciala X si-a desfasurat activitatea numai in domeniul transporturi terestre (CAEN 602) si anume transporturi rutiere de marfuri (CAEN 6024). Clientul societatii in perioada mentionata: X, CUI RO X, JX. Activitatea s-a derulat in perioada X – X, cu auto X, achizitionat cf. FF X de la X, pe care am vandut-o conform contractului anexat, cu X, lui X. Mentionez ca dupa X societatea nu a mai desfasurat activitate de transport”.

In trimestrul X, X a inregistrat in evidenta contabila ca operatiuni taxabile cu cota standard de 24 % doar vanzarea unui autovehicul catre persoana fizica X cu factura nr. X aferenta trimestrului X pentru venituri in suma de X lei si TVA colectata in suma de X lei.

Organele de inspectie fiscala au respins la rambursare taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei aferenta achizitiei unor bunuri si servicii, pentru care contribuabilul nu a prezentat documente justificative din care sa reiasa ca achizitiile inregistrate sunt aferente operatiunilor sale taxabile.

Contestatarul considera ca organele de inspectie fiscala au stabilit eronat taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei pentru trimestrul X, intrucat la data la care a luat nastere taxa pe valoarea adaugata colectata, respectiv trim. X, societatea inregistreaza taxa pe valoarea adaugata de recuperat in valoare de X lei, conform raportului de inspectie fiscala incheiat la data de X.

In drept, potrivit art.145 alin.(2), lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, se retine ca orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor daca acestea sunt destinate utilizarii în folosul operatiunilor sale taxabile, iar justificarea acestora ca fiind operatiuni taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata care a achizitionat bunurile/serviciile.

In speta, rezulta ca toate cheltuielile in suma de X lei aferenta achizitiei unor bunuri si servicii efectuate de X in perioada X - X nu au fost destinate utilizarii în folosul operatiunilor sale taxabile si conform declaratiei administratorului societatii, contribuabila nu a mai desfasurat activitate de transport dupa data de X.

De fapt singura operatiune taxabila din perioada X - X o reprezinta vanzarea unui autovehicul catre persoana fizica X cu factura nr. X aferenta trimestrului X pentru venituri in suma de X lei si TVA colectata in suma de X lei.

Mentiunea societatii ca organele de inspectie fiscala au stabilit eronat taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei pentru trimestrul X, intrucat la data la care a luat nastere taxa pe valoarea adaugata colectata, respectiv trim. X, societatea inregistra taxa pe valoarea adaugata de recuperat in valoare de X lei, conform raportului de inspectie fiscala incheiat la data de X, nu este justificata, intrucat organele de inspectie fiscala au respins la rambursare taxa pe valoarea adaugata pentru intreaga suma de X lei solicitata aferenta achizitiei unor bunuri si servicii pentru care contribuabilul nu a prezentat documente justificative din care sa reiasa ca achizitiile inregistrate sunt aferente operatiunilor sale taxabile.

Prin urmare, se retine ca în mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar în suma de **X lei** aferenta vanzarii unui autovehicul cu factura nr. C efectuata in trimestrul X de X, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiata contestatia formulata de X împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice în baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, pentru suma de **X lei** reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata.

3.3 Referitor la suma totala de X lei reprezentand accesorii aferente TVA stabilita suplimentar la plata.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente TVA stabilita suplimentar la plata, in conditiile in care nu se contesta modul de calcul si stabilire a acestora iar contestatia se respinge in privinta TVA stabilita suplimentar la plata.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, s-au calculat, pentru perioada X – X, accesorii in suma totala de X lei (X lei dobanzi/majorari de intarziere + X lei penalitati de intarziere) aferenta TVA stabilita suplimentar de plata.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

„Art. 120 - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. „

Alineatul (1) a fost modificat prin punctul 1. din Ordonanță de urgență nr. 50/2013 începând cu 03.06.2013.

“Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

“Art. 120¹ (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Articolul 120¹ a fost modificat prin punctul 2. din Ordonanță de urgență nr. 50/2013 începând cu 01.07.2013.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala dobanzile de intarziere se datoreaza începând cu ziua imediat următoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la accesoriile în suma de X lei aferente TVA individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X, se retine ca stabilirea acestor obligatii de plata în sarcina societatii reprezinta masura accesorie în raport cu debitul.

În condițiile în care la pct. 3.1 și pct. 3.2 al prezentei decizii s-a reținut ca fiind datorat debitul reprezentând TVA, iar, pe de altă parte, societatea nu a depus documente sau situații din care să rezulte ca s-au calculat eronat aceste accesorii, rezulta ca aceasta datoreaza și suma de X lei, cu titlu de dobanzi și penalitati de intarziere, reprezentând masura accesorie, conform principiului de drept “accesorium sequitur principale”.

Drept pentru care, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de X, cu privire la accesoriile in suma de X lei (X lei dobanzi/majorari de intarziere + X lei penalitati de intarziere) aferente TVA stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul dispozitiilor art. 145 alin.(2), lit. a), art. 147³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, cu modificarile si completarile ulterioare si ale dispozitiilor art. 2, art. 23, art. 91, art. 92, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 135, art. 206, art. 213 si art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **X**, impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. X prin care s-au stabilit in sarcina societatii TVA suplimentar in suma de **X lei**, precum si dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de **X lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.